

PRODIEMUS

Ai de mi

1.
Ai de mi, i què tristesa
explicar-te amb humiltat
**del que passa a la França,
que és una gran crueltat! (bis)**
2.
Han derrotat les esglésies,
els temples de Jesucrist;
**han derrotat sants i santes,
no temen pas el morir. (bis)**
3.
Tots els cristians catòlics
bé poden considerar
**que tots els de l'Assemblea
ningú d'ells s'ha de salvar: (bis)**
4.
Què s'han fet tots aquells temples
que en França havien posat,
**que els visità Carlomagno
per nostra cristiandat? (bis)**
5.
Què s'han fet d'aquells ministres,
que a França ja no els voleu?
**Van fugint de nit i dia
per seguir la llei de Déu. (bis)**
6.
I totes les injustícies,
bé les haureu de pagar,
**que tots els de l'Assemblea
a l'infern heu de cremar. (bis)**
7.
L'any mil cent noranta-tres
a son monarca mataren:
**sens trobar-li causa i culpa
al suplici lo portaren. (bis)**
8.
Després d'haver mort el rei,
luego mataren la reina
**als quinze dies d'octubre,
que és cosa molt verdadera.(bis)**
9.
De la presó la tragueren
amb gran rigorositat;
**arrastrant-la la portaren,
que és una gran crueltat. (bis)**
10.
Un príncep que ells tenien,
don Lluís anomenat,
**en els braços de sa mare
el volien degollar. (bis)**
11.
Així parlava la reina
al seu fill que estava trist:
**- Ja no tens pare ni mare;
abraça't amb Jesucrist.- (bis)**
12.
Ai, quina pena tindria
aquella tal criatura,
**derramant llàgrimes vives
amb tanta desimboltura! (bis)**

PRODIEMUS

13.

Amb sa mare s'abraçà
i estes paraules va dir:
**- Mare mia del meu cor,
que vós ja anàveu 'morir (bis)**

15.

Ja us han llegit la sentència
com al pare rei Lluís;
**jo com a príncep vindré
a gosar del paradís.- (bis)**

17.

Arrastrant-la la portaren
per anar-la a sentenciar;
**sense trobar-li cap causa
el coll li varen llevar. (bis)**

19.

No ploris, germana mia,
que ja no puc més sofrir,
**que han mort el pare i la mare,
també em mataran a mi.- (bis)**

21.

_ Ja sou a la sepultura,
pare i mare del meu cor;
**ja hem quedat desemparats
sens alívio ni consol._ (bis)**

23.

Rei i reina de la França
que haveu mort amb humiltat,
**no costarà molt de dir-vos:
"Déu vos hagi perdonat." (bis)**

14.

Allí fou la gran tristesa
quan ells se van despedir:
**- Adéu-siau, mare mia,
que ja no puc més sofrir. (bis)**

16.

Dels seus braços el prengueren.
Diu sa mare: - Ai, què dolor!-
**La mare se'n va al suplici,
el fill queda a la presó. (bis)**

18.

Diu el príncep tals paraules
a sa germana la infanta:
**- Jo quedo en un calabosso
i tu molt desconsolada. (bis)**

20.

Oí la infanta les paraules
que li deia son germà;
**en terra cau desmaiada
sens poder-li més parlar. (bis)**

22.

Diu: - Alcem els ulls al cel
i la Reina sobirana,
**dient: "Déu meu poderós,
treu-nos d'aquesta canalla!"- (bis)**